

IOAN. ANTON.
MANGILII
I. C. PISAVRENSIS
TRACTATUS
DE
IMPVTATIONIBVS
ET DETRACTIONIBVS.

IOAN. ANTON.

MANGLII

I. C. PISAVRENSIS

TRACTATUS

DE

IMPVTATIONIBVS

ET DETRACTIONIBVS

IN LEGITIMA, TREBELLIANICA, ET

aliis quartis contingentibus bonorum hæreditariorum,

IN QVO DIFFICILIORES, ET VSV FREQUENTIORES

Quæstiones explicantur,

OMNIBVS TAM IN SCHOLEIS, QUAM IN FORO
versantibus admodum utilis, & necessarius?

CFM SYMMARIIS, AC DVPLI INDICE, QVORVM
vovs est *Quæstionum*, alter *Rerum omnium*, atque *Sententiarum*.

EDITIO Nouissima, mendis innumeris quibus prior scatebat
accuratè repurgata.

Typis & Sumptibus Samuelis Chouët.

M. DC. LXFIII.

PRÆFATIO.

SUMMARIUM.

- 1 *Inpugnatio. & Detractionem Tractatus dicitur frequens.*
- 2 *Imputatio quid sit, & num. 4. 1.*
- 3 *Et quid computatio, nam. 3.*
- 6 *Inpugnatio tunc dicitur locum habere, quando filio est quid minus legitime relicta.*
- 7 *Imputatio ad quid facti tenentur.*
- 8 *Inventum quandoque accipitur pro imputatio, & e contra.*
- 9 *Detrahitur quomodo sit describitur.*
- 10 *Imputatio, & solutio de diffinitio.*
- 11 *Argumentum de collatione ad imputationem non procedit.*

IMPUTATIONVM, ac Detractionum Tractatus, quam difficilis, quamque in usu frequens sit, omnes norant, qui in iudicii præsentis versantur ita quod non alia opus sit illius commendatione. Et ideo nonnulla tantum generalia ad tituli intelligentiam rarus sum præfari, ut melius percipi valeat id, de quo agitur, cum reliqua passim suo loco habeantur in ipso Tractatu.

2. Imputatio itaque nil aliud est, quam quedam descriptio eorum, quæ locum tenere debent in his, quæ sunt detrahenda. I. in quartam, II. ad I. fal. ad differentiam Computationis, quæ est cumulatio rerum in hæreditate, ex qua deductio fit §. 1. Infit. qui test. face. post. I. deducta. II. ad Trebell. Fernand. Betengar. in rep. d. l. in quartam, par. 3. num. 1.

4. Vel secundum Rip. ibid. num. 17. imputari dicitur, quod in solutionem cedit. Computari verò, quod solvendum non venit.

5. Vel etiam quod imputatio præsupponit tantum esse in obligatione quantum petitur. Computatio autem minus, vel plus. Et hinc est quod imputatio tunc dicitur habere locum, quando filio est quid minus legitime relicta, & tendit ad supplendum id quod deficit ad integram ipsam legitimam, I. si non mortis in princ. II. de inoffi. test. I. scimus, in princ. C. cod. tit.

7. Quare dixit Paul. de Castr. in l. si cum dotem §. si Pater, no. 6. ff. sol. Matr. quod imputatio fuit ad duplicem effectum inventa. Primus est secundum iura antiqua ad hoc ut excluderetur filius à querela. Secundus est circa iura hodierna, ne possit petere supplementum. Accipitur tamen quandoque imputari pro computari, ut in l. vbi putè, l. fin. & ibi notat Rip. post Alex. ff. ad Trebell. & e contra. Computari pro imputari, I. omnimodo, C. de inoffi. test.

9. Detrahitio autem est quedam deductio, ac defalcatio, seu diminutio à iure permissa, & debita ad hæredis favorem ex bonis ipsius hæreditariis, I. Papinianus, §. quarta & §. fin. ff. de inoffi. test. d. l. deducta. §. cum autem post. ff. ad Trebell. & l. 1. & 2. C. cod. Fabia. de Gioc. in Auth. nouissima, no. 57. Cod. de inoffi. test.

Gabr. conf. 12 l. num. 56. vol. 1. & Nat. conf. 321 n. 3.

10. Dixi præterea honorum hæreditatorum ad differentiam honorum, de quibus sic collatio. Collatio enim fit de rebus non hæreditariis, quæ sunt hæreditariæ, dum rediguntur in communionem, Azo. in Summa. C. de coll. & sic quod proprium erat alicuius efficitur commune per collationem cum alio.

11. Sed imputationibus, quod erat commune inter hæredes si præcipuum imputantis, & detrahentis, iudicio non procedit argumentum de collatione ad imputationem in legitima adnotata in Lillud, C. de coll.

De legitima Filii, & Ascendentibus debita.

SUMMARIUM.

- 1. *Filij, & qui per rectam lineam sunt successuri, si priuam gradum obtineant legitimam petere possunt.*
- 2. *Legitima debetur etiam Filij emancipato.*
- 3. *Naturali assuetio, & obligatio non tollitur per emancipationem.*
- 4. *Naturalia ab actu iuris euelluntur.*
- 5. *Agnatio, & Cognatio, inter Patrem, & Filium, & si emancipatum durat.*
- 6. *Reuerentia Patri debita non aufertur per emancipationem.*
- 7. *Legitima debetur iure naturali, & civili.*
- 8. *Legitima competit Ascendentibus iure possunt.*
- 9. *Ascendentes præteriti, vel intulsi exheredati redargunt testamentum descendendum.*
- 10. *Legitima supplementum petunt Ascendentes, sicut descendentes.*
- 11. *Legitima Ascendentibus debita eisdem regulis gubernatur, cum legitima descendendum, nisi contrarium appareat decisum.*
- 12. *Legitima debetur Ascendentibus institutionis titulo, sicut descendendum.*
- 13. *Legitima debetur Patri sine onere, sicut Filij.*
- 14. *Legitima Parentibus dari non potest in fructibus, sed in proprietate.*
- 15. *Legitima Filiorum sicuti aucta fuit de quadrante ad Trientem, ita etiam aucta fuit legitima Parentum.*
- 16. *Parentes gratati onere restitutionis detrahunt non solum Legitimam, sed etiam Trebellanicam, proxi detrahunt Filij.*
- 17. *Legitima, & Trebellanica vbi alicui debentur, vna non compensatur cum alia.*
- 18. *Legitima, & Trebellanica regulariter ascendunt ad dimidiam totius hereditatis, & qualiter. Vide etiam numeris sup.*
- 19. *Filij quando sunt ultra tres, legitima, & Trebellanica quid capiant.*
- 20. *Parentes in bonis Filiorum detrahunt vnam tantum quartam, auctor tamen tenet, quod detrahunt duas quartas, n. 22.*
- 21. *Argumentum à Descendentibus ad Ascendentes non procedit.*

